

T H U R I N G I A.

illum ed adduxisset, ut ipsum cogeretur superiorem suum agnoscere, atque etiam dominum compellare. Mox ergo Erfurdienses sibi junxit socios adversus Hermannum, qui jam Swartzenburgicum Comitem sibi socium adjunxerat. Post varios & ancipes casus hic tandem ejus belli eventus fuit, ut capti Comites Wimariensis & Swartzenburgicus venirent in Lantgravii potestate: qui cum altero quidem egit benignius, Hermannum vero coegit deserto Comitatu Wimariensi jura omnia resgnare in Lantgravios, cum urbibus, arcibus, & agris. Ex eo Wimaria semper fuit in victoris ejusque posteriorum potestate. Anno 1613, die 29 Maii, ingens Thuringiae incubuit tempestas, quæ tantam inter tonitrua & fulgura profudit pluviarum grandinumque copiam, ut ad quindecim milliaria Erfordiam Mulhusiumque versus segetes omnes in agris perdiderit. Sed imprimis obfuit ea Wimariæ. Hujus enim fluvius in tantum subito excrevit, ut exundatione facta vicina omnia abripuerit, nitrati pulveris molam, pontem saxeum, viridarium Principis, balneum stanni cupro coopertum, carnarium, telonium, aliaque ædificia publica, tum ornithotrophia, quibus gallinæ Indicæ ad Principis mensam saginabantur, cum mola gemmaria, in qua iaspis ad tumulum & Epitaphium defuncti Principis Iohannis poliebatur, & propugnaculum arcis, aliaque ædificia disjecerit ac disturbarit. Perierunt eo tempore hausti undis Wimariæ equi Principis 25, vaccæ vitulique 84, suis quadraginta. In urbe homines 65. In vicinis quoque pagis permulti. Erisdorffii disiectæ domus 10, mersi homines quindecim. Disfurti domus 9 cum totidem hominibus. Crumdfium totum dissipatum, cum hominibus & peccore omni, sola excepta domo parochi, & ædificio nobilium. Sultzæ ædificia 25, homines viginti. Rossæ ovile publicum cum ovibus mille. Wartstetti domus 10, homines 25. Oberstettæ domus 44, homines 23. Probernæ, Sottelstettæ, Matstettæ, Brumbachii, aliisque locis similiter. Atque hæc omnia inter horam vespertinam septimam & tertiam noctis.

Iena.   Est quoque in Thuringia Iena, oppidum celebre, postquam à Ioanne Frederico constituta illic bonarum atrium & Sapientia Schola. Nomen unde habeat ignoratur. Sunt qui ex Hebræa voce Iain, quæ vinum sonat, ejus originem petant. Est enim ad illam ingens vini pro-

ventus: cuius copia, ut supra dictum, Wimariam singulis septimanis evehi solet. Alii à Iano Ienam dici maluerunt. Sed hæc incerta & vana. Vrbs in valle sita est, muris & turribus munita: pons lapideus fluminis ripas jungit. Crevisse urbem per incrementa appetet ex murorum ambitu. Monasterium Prædicatorii ordinis à Dominis de Leuchtenburch fundatum est anno Domini 1286, auctum vero & locupletatum liberali donatione potentiorum. Contulit quoque bonam partem Albertus Thuringiae Lantgravius & Saxoniae Palatinus. Confirmavit tandem Fridericus Lantgravius Thuringiae & Marchio Misniae atque Ostlandia. Academia Ienensis solemniter introducta est anno 1555, die 25 Ianuar. insigni munificencia Ducum Saxoniae Ioannis Friderici & Ioannis Guilielmi. In ea aliquando docuit Iustus Lipsius, & funebri oratione Duci Saxoniae parentavit. Non est quidem nunc eadem ejus scholæ, quæ olim fuit, celebritas, habet tamen & viros eruditos, & copiam studiosorum satis frequentem.

Nec prætereunda Thuringiae Gotha, cui nomen à Gothis, qui sexties Italiam, ex penitissimis ad mare Germanicum oris profecti, ingressi sunt, relictis fere quacunque iter faciebant, monumentis suæ profectionis. Ergo ut Gothingam habet Saxonia, sic Gotham, Gothleben, Altengothen habet Thuringia. Est autem Gotha ad Linam fluvium, qui olim eam alluit, nunc perlabitur. Oppidi faciem ex pago summis circa annum 964, opera potissimum Guilielmi Archiepiscopi Moguntiacensis. Templum B. Augustini fundatum est anno 1216. Alterum B. Margaretæ fundari cœptum anno 1494. Linam amnum in urbem admisit Balthasar Lantgravius, purgandis viis & sordibus eluendis. Arcem Grimmenstein munivit validisque operibus firmavit Guilielmus Saxoniae Dux. Ex eo destructa aliquoties & restaurata fuit, donec funditus eam evertit Guilielmus Crumbachius, collecta manu proscriptorum Alberti Brandenburgici, anno 1567.

Ienacum Eisenach Ducum sedes est. Præterea *Ienacum* est in hac provincia Ducatus Coburgiensis, cuius caput Coburgium, urbs cum egregia arce, Ducum sede. Item Comitatus Swartzeburgensis, cuius caput Arnstadt, haud spernendum oppidum.